

1) Hipoteca i condiona la professió

- No reconeix la professió
- Si partim del fet de que el professional de les Teràpies Naturals no es reconegut en cap dels articles del Decret, podem deduir fàcilment que aquest text, lluny de regular i millorar l'exercici de la professió i garantir el seu aprenentatge, l'únic que aconseguix es enterbolir un sector que no ha creat mai problemes a ningú.
- No es defineix en absolut el marc de la professió
- Genera una situació d'il·legalitat, oblidant-se dels drets adquirits.
- Provoca una situació laboral incerta
- Planteja una clara discriminació als terapeutes de Catalunya ja que, segons informa l'IES, els terapeutes estrangers i de la resta de l'Estat espanyol no s'hauran d'acreditar per treballar a Catalunya (reglament sobre criteris d'acreditació de centres de formació i formadors exposat a l'IES a la reunió del dia 18 d'abril)
- El canvi de denominacions: pràctic per terapeuta i criteri per teràpia, a quines exigències respon?

2) Crea falses expectatives i confusió:

- Normatització de la formació no reglada, com per exemple: marcar l'edat i la titulació exigides per accedir a dita formació.
- Les reacreditacions cada 5-10 anys son una altre mostra clara del caràcter discriminatori respecte d'altres professionals.
- Si el que es pretén es regular l'exercici de les Teràpies Naturals des del Departament de Salut, es absurd que aquest mateix Departament vulgui regular les escoles, els seus programes i el personal formador, en qualsevol cas, d'això se'n hauria d'ocupar el Departament d'ensenyament.
- Els formadors pateixen una clara discriminació respecte d'altres professionals per que se'ls obliga a passar per dues acreditacions, només si treballen a Catalunya.
- El mecanisme pel qual es vol avaluar els professionals en actiu, genera fortes contradiccions ja que els avaluadors son jutge i part en el procés.
- Dona l'esquena a la realitat i al col·lectiu
- En cap moment es fa referència a factors determinants dins del sector com son: la tradició i l'alt valor antropològic de molts coneixements.
- Moltes teràpies i maneres diferents d'entendre les diverses disciplines, quedaran excloses per la rigidesa d'un Decret fet a esquenes del col·lectiu i amb guies no experimentades.
- En la selecció dels grups d'experts i assessors, no s'ha tingut en compte a la gent de fora de l'àrea metropolitana de Barcelona i això a

afavorit la desinformació generalitzada sobre el Decret. També creiem que aquests grups d'experts, no representen ni de bon tros la pluralitat del sector.

- Els grups d'acreditació són amics de l'assessor del Departament i president de TENACAT.

3) No dona garanties jurídiques:

- Una regulació que condiona el sector (activitat professional, centres formatius, guies formatives, etc.) de forma tan important, no es pot fer mitjançant un Decret que, per qualsevol motivació, l'actual Consellera o un proper Conseller/a del Departament pot modificar o anular sense cap mena de debat social ni polític. Genera inestabilitat laboral i conseqüències imprevisibles.
- El Decret deixa molts aspectes en mans de reglaments posteriors que es contradiuen, un exemple clar el tenim en l'article 20 i els criteris generals d'acreditació de centres de formació.
- No es diferencia en absolut, medicina i salut, i això porta a les Teràpies Naturals a la contradicció amb l'essència de la filosofia naturalista. Es pretén confondre el terme no sanitari amb sanitari, la qual cosa, entre d'altres xoca amb Lleis estatals com la 14/1986 i posteriors ampliacions.
- No esta en sintonia amb la essència d'altres normatives europees.

4) No reconeix la llibertat de l'usuari:

- Vulnera drets constitucionals: llibertat d'ensenyament i llibertat de creació de centres (27 C.E.)
- Vulnera la llibertat d'elecció de terapeuta i teràpia natural.

5) Tan sols conté un llistat de deures però no parla en cap moment de drets:

- No es respecten en absolut els drets adquirits després d'anys d'experiència (segons quins centres mes de 25 anys) en el procés d'autorització. Cal recordar que no estem parlant d'una nova professió i per tant la creació d'un únic registre, resoldria la qüestió.
- No es té en compte la bona pràctica duta a terme durant els anys de treball formatiu o assistencial no sanitari.
- No ofereix una millora de les condicions socio-laborals del sector.